

Til nr. 7 og 11

Da de nuværende mark- og vejfredsudvalg ofte har problemer med hensyn til den nødvendige sagkyndighed vedrørende biavl og desuden oftest behandler for få sager til at kunne lægge en nogenlunde sikker praksis, foreslås det, at vurderings- og kendelsesretten overgår til binævn på amtsplan.

Herved anvendes en i forvejen kendt inddeling, og et antal på 14 binævn (svarende til de 14 amtskommuner) er det størst mulige, hvis den nødvendige rutine skal kunne oparbejdes, når det hidtidige begrænsede antal sager tages i betragtning.

Det er væsentligt, at binævnets medlemmer udpeges decentralt, og at det er sammensat således, at sagkyndighed og balance på forhånd er sikret. Nævnet kan nybesættes hvert andet år, konstituere sig selv og finansieres af de tre parter, der repræsenteres i nævnet.

Skadeanmelderen tænkes at skulle erlægge en symbolsk betaling for anmeldelsen (ca. 100 kr.).

Til nr. 8

Det forekommer lidet rimeligt, at skadelidte skal foretage efterforskningsarbejde på egen hånd. Oven i købet kan der forekomme tilfælde, hvor bestemmelserne tolkes således, at undladelse af efterforskning medfører bortfald af erstatning.

Til nr. 9 og 10

De foreslåede ændringer er konsekvenser af nr. 8.

Til nr. 12

Konsekvens af nr. 7.

Til nr. 13

Opklaringsarbejdet vil blive lettere ved indførelse af den foreslåede sprøjtebog.

I tilknytning hertil forudsættes der administrativt udfærdiget regler, der pålægger jordbrugere og andre brugere af kemiske plantebeskyttelsesmidler at føre en sprøjtebog, der skal indeholde oplysninger om sprøjtemiddel, anvendt koncentration og udbringelsesmåde, afgrøde, areal, sprøjtingens formål, dato og klokkeslæt.

De foreslåede sprøjtebøger kan i øvrigt tjene mange formål: støttemateriale for jordbruger, konsulent, læge samt landbrugsforskning og statistik.

Til nr. 14, 15, 16 og 17

Konsekvensændringer.

Til nr. 18

Bestemmelsen fastsætter, at frøavlere kan tilkendes erstatning, såfremt en biforgiftning på grund af bekæmpelsesmidler medfører tabt frøudbytte. Dette kan være tilfældet, da det i dag ofte er umuligt at skaffe bier i forsommeren til erstatning for eventuelt forgiftede bier.

Til nr. 19

Den foreslåede bestemmelse tilsigter, at den skadelidte biavler under alle omstændigheder modtager erstatning, uanset om skadevolderen kan findes, og om tilkendt erstatning kan inddrives.

Det offentliges udgift tænkes fuldt ud dækket af en afgift på bekæmpelsesmidler, som senere vil blive foreslået, og hvis provenu i øvrigt skal anvendes til undersøgelser af og oplysning om bekæmpelsesmidlers farlighed samt til forsøg med alternative bekæmpelsesmåder.

Til nr. 20

Ved udmåling af erstatning må der foretages en helhedsvurdering af de forvoldte skader, og de foreslåede tilføjelser søger at præcisere væsentlige forudsætninger herfor. Forslagsstillerne forudsætter desuden en almindelig opregulering af de anvendte normaltakster.

Til nr. 21

Med undtagelse af sprøjtinger efter denne lovs § 4 foreslås det, at en skadevolder ud over erstatning for drab af bier også pålægges en bøde, og tillige, at en sprøjting over åben blomst med giftmidler, der er farlige for bestøvende insekter, er en så hensynsløs handling mod hele vort miljø, at den ansvarlige bør straffes med bøde.

Til nr. 22

Forslaget er begrundet i manglerne ved den kommercielle sprøjtemiddeloplysning, hele områdets almene betydning og den betydelige uoverskuelighed for den enkelte jordbruger. De amtslige binævn kan tænkes at bistå ministeren.

Det på finansloven optagne beløb tænkes suppleret af et tilsvarende beløb fra den i nr. 20 omtalte afgift på bekæmpelsesmidler.